

ASIA

Příběh z Pákistánu

Asia Bibi byla obyčejná žena z pákistánského venkova – matka pěti dětí, která pracovala na polích, aby uživila svou rodinu. Její život se změnil v roce 2009, kdy byla po banálním konfliktu s kolegyněmi obviněna z rouhání podle přísných pákistánských zákonů o blasfemii.

Vše začalo u kýblu vody. Asia Bibi nabídla ostatním ženám napít se z nádoby, což některé z nich odmítly s tím, že jako křesťanka „znečistila“ vodu. Následovala hádka, během níž byla obviněna, že urazila proroka Mohameda. Ještě tentýž den ji dav zbil, byla odvečena k policii a vyšetřována způsobem, který Amnesty i další organizace označily za nespravedlivý a porušující základní lidská práva.

V roce 2010 byla odsouzena k trestu smrti oběšením.

Amnesty International označila Asii Bibi za vězeňkyni svědomí a rozjela jednu z největších mezinárodních kampaní. Po celém světě se konaly podpisové akce, protesty a veřejné výzvy pákistánské vládě k jejímu propuštění. Amnesty pravidelně upozorňovala na fakt, že:

- obvinění nebylo podloženo důkazy,
- soudy vycházely z politického i náboženského tlaku,
- proces byl poznamenán diskriminací a ohrožením právního státu.

Když dva pákistánští politici – guvernér Salman Taseer a ministr Šahbáz Bhattí – vystoupili na její podporu, byli zavražděni. Tím se ukázalo, jak nebezpečné je téma blasfemie v Pákistánu. Tlak extremistických skupin narůstal, ale stejně tak rostla i mezinárodní solidarita.

Po devíti letech strávených v samovazbě, často v izolaci a pod neustálou hrozbou útoku, přišel zásadní obrat. V roce 2018 Nejvyšší soud Pákistánu rozhodl, že Asia Bibi je nevinná, a zprostil ji všech obvinění. Rozsudek označil původní proces za „neslučitelný s právem“ a upozornil na rozpory ve výpovědích svědků.

Po vyhlášení rozsudku ale vypukly v zemi masivní protesty radikálních skupin, které požadovaly její smrt. Bibi byla proto ukrývána na bezpečném místě a podařilo se jí nakonec odcestovat do Kanady, kde žije v exilu. Její případ stále slouží jako silný argument pro reformu pákistánských zákonů o rouhání.

MARIE

Příběh z Burkina Faso

Tisíce dívek ze západoafrického státu Burkina Faso jsou nuceny ke vstupu do předčasného manželství. Často se tak děje ve věku mezi 11 a 12 lety, bez toho, aby měly naději na získání jakéhokoli vzdělání. Po svatbě musí vařit, uklízet, nosit vodu a pracovat na polích od úsvitu do soumraku. Rozhodnutí o počtu potomků i případném používání antikoncepce náleží téměř vždy výhradně manželovi.

Třináctiletá Maria nikdy nedostala možnost chodit do školy. Svým otcem byla pod pohrůzkou smrti donucena se provdat za 70letého muže. Po třech dnech strávených ve společnosti svého manžela a jeho pěti dalších manželek se rozhodla utéct a vyhledat pomoc. Aby našla útočiště v azylu pro mladé dívky, za tři dny ušla 169 km. Když se její otec dozvěděl o jejím útěku, požadoval, aby se vrátila ke svému manželovi. Vyhrožoval dokonce, že ublíží knězi, který se údajně podílel na Mariině zmizení.

Jelikož byl Mariin útěk doma vnímán jako potencionální nebezpečí pro harmonické soužití obyvatel ve vesnici, rozhodla se Maria vrátit zpět k otci. Ten jí ovšem zbil a poslal znovu k manželovi. Následně Maria znovu utekla a podala stížnost na svého otce. Ten pod hrozbou obvinění musel podepsat, že už nebude nikoho násilně nutit do manželství. Potom mu dovolili vzít Marii zpátky domů.

Maria momentálně žije se svými rodiči a sourozenci a doufá, že bude mít jednou možnost chodit do školy. Dívky v Burkině Faso se často stávají oběťmi sexuálního násilí, což může vést k otěhotnění. Obvykle nejsou dostatečně fyzicky vyspělé, dochází tak ke komplikacím při porodu. Často je tyto komplikace mohou ohrozit nebo vážně ovlivnit jejich životy.

I přes ohromný tlak společnosti se spousta dívek odmítá podřídit. Utíkají do speciálních zařízení pro dívky nucené do předčasných manželství. Předčasná a nucená manželství jsou ústavou a mezinárodním právem zakázána, přesto je místní úřady tolerují a autority zavírají před těmito případy oči. V únoru 2016 ministr spravedlnosti zdůraznil závazek eliminovat tento typ předčasných svateb. Zmínil množství dopisů a telefonních hovorů týkajících se problematiky, které obdržel.

